

№ 23 (1417) დეკემბერი 1973

• ნიანთა

გამოცემის 50-ე წელი ფასი 20 კპპ.

ნახ. ბ. ლომიძისა

დასავლეთ ქვეყნებში სულ უფრო მწვავე ხასიათს იღებს ენერგე-
ტიკული კრიზისი.

გაზეთებიდან

— ფული რად მინდა?! ბენზინი!

— შეაკვალე ღელა! სულ სხვაგვარ რაა წარმატებული, ჩემი ზე-
ლიც დაგვიტყველებს არა უნდა?

ტორაელორი, ღირაქტორი, გულა

შეკრებილი, მესამე და, თურმე, საკრებულოშიც ყოფილან ტორაელორიები, რას არ გაიგებენ, რას არ ნახავს კაცი! მაგრამ, ამ შემთხვევაში, ნახვა ვერაფერ მოსწორო. ჩვენამდე მხოლოდ დამატებული „ტორაელორი“ შეიღო მივიდა ერთი ტორაელორი დაკრებულთა ზეგმი. დოკუმენტები ორად იყო გაყოფილი: ერთი დალა-
დებდნენ „ტორაელორის“ საწინააღ-
მდელო, მეორე — მის სასაფუ-
ლოდ ჩამა სპეც, რისთვის შეიქმნა
ამდენი დოკუმენტი? რისთვის მოცდა
ამდენი ავტორიტეტული პირი? „პირ-
იც და ცხვირც შეურბეზა მის, ვინც
თავიდან არასწორი დოკუმენტი შექ-
მნა და თანავე ზელა მოაწერა“, — გა-
ფიქვითრეს ეს და პაქალდებში ჩავე-
ფიქვითრეს...

...ეს მოხდა 1968 წლის 8 ივლისს
გარდაბნის რაიონის სიროსი შერქ-
ვეობის საბჭოთა მეურნეობაში. მწვე-
მისი ი. ს. მომხმევილი მსხვილფეხა
მეწველ ძრბებს მწვემავდა. გამოუ-
ცდილი „ტორაელორი“ თამაზად და-
დიდა ძრბებს შუა. ეს იუგადრისა
თავაშებულა, ტემერეკრი უსაფრ-
თოების წესების დაცვებით თავზე
ფესალებულა ბუღდა დაწვრილა უსა-
ფრთხოების ტექნიკის ნორმების მე-3
და 99-ე პუნქტებით და ზურგში ებე-
რა „ტორაელორის“. ბუღდას არ ქონდა
უფლება, მწვემს ზურგში დატაკე-
ბოდა. შეუგებებულა ბუღდა, მაგრამ
სამაგიფრიდ აღმოჩნდნენ უფრო „შე-
ნებულნი“, რომლებიც დღემდე ამტ-
კიცებენ, რომ... მწვემის თვითონ
დატაკა ბუღდას. არა, უფრო სწორად
რომ ფიქვით, მან თვითონ დაიხიანა
ზურგის ტკივი. თავის ტკივი და-

ამასთან დაკავშირებით, ბევრს აუტ-
კივა აუტყვარი თავი!
სიროსის საბჭოთა მეურნეობის დირ-
ექტორი გვარსუენებს, რომ
მწვემის სიმუღარტა, რაღაცას ფეხი
წამოკრა და წინაწარმოფიქრებული
საბენსი სურვილით ჩავერა ჯაგე-
ში, რომ იგი მეურნეობის მწვემსაც
არ არის, თვითნებურადაა მოსული,
შინის წესები არა აქვს, პრამენა
არაა დაწვრილ და სხვა.
ცდი იგი თურმე სიროსის საბჭოთა
მეურნეობაში ჩავერა საფუქველი
ტორაელორების სკოლას. ძრბების
ფერმას მოგვარა ვითომ მწვემის, სი-
ნამდვილემ „მოხალსე ტორაელო-
რი“ ი. ს. მომხმევილი, მოქმენა 800
კვ-ანი მწარმოებელი ბუღდა და შეე-
და ორთაბოღობაში ამ უთანასწორო
ბრძოლას „ტორაელორის“ შვალა
ბუღდას ტკივი, ზურგის ტკივი და თა-
ვის ტკივიც კი, მაგრამ მაინც დამარ-
ცნდა.

დოკუმენტებში კი გვითხულობთ
მწვემს ი. ს. მომხმევის მიღებული
აქვს ხელფასი 2 თვისა და 8 დღის
გამომავების მიხედვით. უწესზე
ხელს აწერენ დირექტორი და ბუღდა-
ტერი პრამენის დავრა, მიღება-
დათხოვნის წესის დაცვა მეურნეობის
დირექციის საბჭო იყო თუ მწვემისა?
ამ შეკითხვაზე, მგონი, ბუღდაც კი გვი-
პასუხებს.

1968 წლის ივლისიდან 1973
წლის სექტემბრამდე (თუ არ ჩავთ-
ვით მკერალაობაში გატარებულ
დღის), რაიონის ქალაქებითა და დი-
რექტებებით საბჭო ტომილი ზელში,
სამართლის მამიფებელი მომხმევილი
დადიდა გარდაცვა: პირველ რიგში

და გულაბერი

მეურნეობის დირექტორი 8 ბრვე-
ფის მამარია, მწვემ — გარდაბნის
რაიონის სას. სასამართლოს დამე-
ლომარც და იაშელს და მათი სასარ-
თლოს მიხედვით ბუღდა არ დატაკებია
მწვემს, ჩვენ ასეთი შეფერხება ბუ-
ღა არ გვევახო განაგაბავს მეურ-
ნეობის მესვეურებმა.

ამონაწერი გარდაბნის რაიონის სა-
სამართლოს სასამართლოს გან-
მადგინდა: 1970 წლის 22 ივნისი, საბჭო
№ 2/294, „მოახსენე ორგანოზაცი-
სარჩელს არ ცნობს და გამარტავს
წინა სომხიშვილი საწმარხო მღელ-
ე არ ყოფილა“.

ამონაწერი 1970 წლის 26 აგვის-
ტოს უმაღლესი სასამართლოს გან-
მადგინდა, № 1783: „საბჭოზე დარ-
თული უმღელერი შემთხვევის აქტი-
ვიზირებულია, რომ მოსარჩელეს ბუღდა არ
დატაკებია (იხ. საბჭო № 7) თვით გა-
დაწვრილების შინაარსიდან ჩანს,
რომ სას. სასამართლომ ირწუნა
უმღელერი შემთხვევას ადგილი არ ქო-
ნიაო“.

რესპუბლიკის პროკურატურა, უმა-
ღლესი სასამართლო, პროცესშიმე-
რე, სსრკ პროკურატურა, სსრკ უმა-
ღლესი სასამართლო, მეურნეობის
ჩამოთვლა ყველა ინსტანციისა, სა-
დაც განიხილვობდა საკითხი: დატაკ-
ე თუ არა ბუღდა მწვემს?
მეურნეობის ბუღდას ყური მოკრა
აბიტელ აურაურს და წამოხდალა:
„თოდრედის დამცავთ, მაქმევი-
ნეთ ორიოდ სიტყვა. მე დავტაკე
მწვემს სომხიშვილს“.

ბუღდას ქემარტებდა აღარა და
ბუღდატერისას რა ღმერლი გაუწერა!

მან სისარტობა

— მე რამაინი საშუალო მეთოდით და მანში რამით საშუალოზე მაგაზინის!

მეზარაღური რეპერტუარი

დაბაში ცარილა მხოლოდ
პირველ ზევი რიგზე მუშავებულ
დასკინებზე მუშავს. რეპერტუარი
ხელედი არა და თქვა
— უკრებულა ფიქსა
ფიქსა დაიჭრა რეპერტუარი
ფიქსის წინ დალა.
— დაიჭრით — პრამა მან.
დაბაში ტკივი ვაიმა.
— ფიქსა — პრამა რეპერტუ-
მა. გაისა მუშავებ ტკივი.
— ფიქსა — გაისა პრამენა.
ფიქსა ათავა.
— რეპერტუარი — პრამა რეპერ-
ტუარი. დაბაში რეპერტუარი ტკივი
გადავიდა — ერთი, ორი, ერთი,
ორი ერთი, ორი. ტკივილიშვილი
რეპერტუარი ნე არაღვეს ტკივი ხე-
ლეს აუტერი ტკივი ტკივი ტკივი
ტკივი ტკივი.

— ფიქსა — გაისა პრამენა.
ფიქსა გაისა.
— მთავარი როლი, პრამა-
მა — პრამა რეპერტუარი. სცენა-
ზე მისავები ისრულეს.
— ფიქსა — გაისა პრამენა.
დაბაში ტკივი რეპერტუარი
ბოლო ბოლო ათავა.
რეპერტუარი ხელედი აღმართა.
ტკივი შეწედა. დამცველობა შეე-
ბათ ამოიხსნეს და შედგინდა
ოფთო მომწინდეს
— ერთი — თქვა რეპერტუ-
მა. — ხელედი პრამენა, არ დაე-
ვიანოთ პირველი ზევი რიგი ჩვე-
ნა ანა, თქვენ იყო, ბიჭები,
არ შემარცხნით!

მთავარი

სამოხანა

„ზაპოროვეცის“, „მოიკცის“, „იკოვლეს“, — ამ მანქანების მთლიანად, —
თუ „ვოლგასაც“ მიუხედავად, აქეთ რამდენი ტერის ძალა?..
და ორ წელში ოთხ მანქანის საყიდელი ნაღდი ფარა
თუკი ერთ კაცს აღმოაჩნდა, აქვს რამდენი კაცის ბაღა?

სურათი

ქოდა, არ გაიკვირდეთ, რაიც ენახე ამ ზამთარს,
ასეთ სურათს წაგეყდა საბურთალოს ზამთრთან:
ორი ბიჭი ჩემობდა — პატარა და ვეფხე,
თუკი რაზმეში არა ვარ, მიველ გასაშვებულად.

დალოზვა

ტყეში ჩხიკი ყოდალას უკითხავდა პიესას,
წერტლასაც კი ამბობდა, არ ტყეებზე მშენებდა,
თვალზე ცხრებილი დიდდა. ისე ტყეებზე გმირებსა.
გაქვერილდა მონილოვს, როგორც ნაარტისტალი,
ხან იაღონს მაძედა, ხანაც იყო ციკარი..
და პიესის კითხვაში ამოვიდა ცისკარი.

ჩხიკი შევარა, უფროდ ტყეში დაევიანა,
ყოდალამ კი დალოვა: „არცირულეს ვეუილად,
მაგ პიესის დადგამდა ანაფერი გეტყვას!“

რუბარ მამორი

პირი ბიჭიშვილი მუღალაში

ჩვენებურებთან შეხვედრას,
რა ჯობს მამულის გადამლა
გამოგაცოცხლებს შენ მისი
ღმირილის გულზე გადამლარა!

მეც შეგებდი ქართულს ტელაში
მაგრამ, ვაი, იმ შეხვედრას! —
ელდა შეგებრა ისეთი,
ბელისცხივარი შეგებრა:

ბაზარში, დახლთან ატეხულს,
წინ ეღვა ვაშლის გორები!
„აჭეთ გორული ვაშლიო“, —
ყვიროდა ბიჭი გორული!

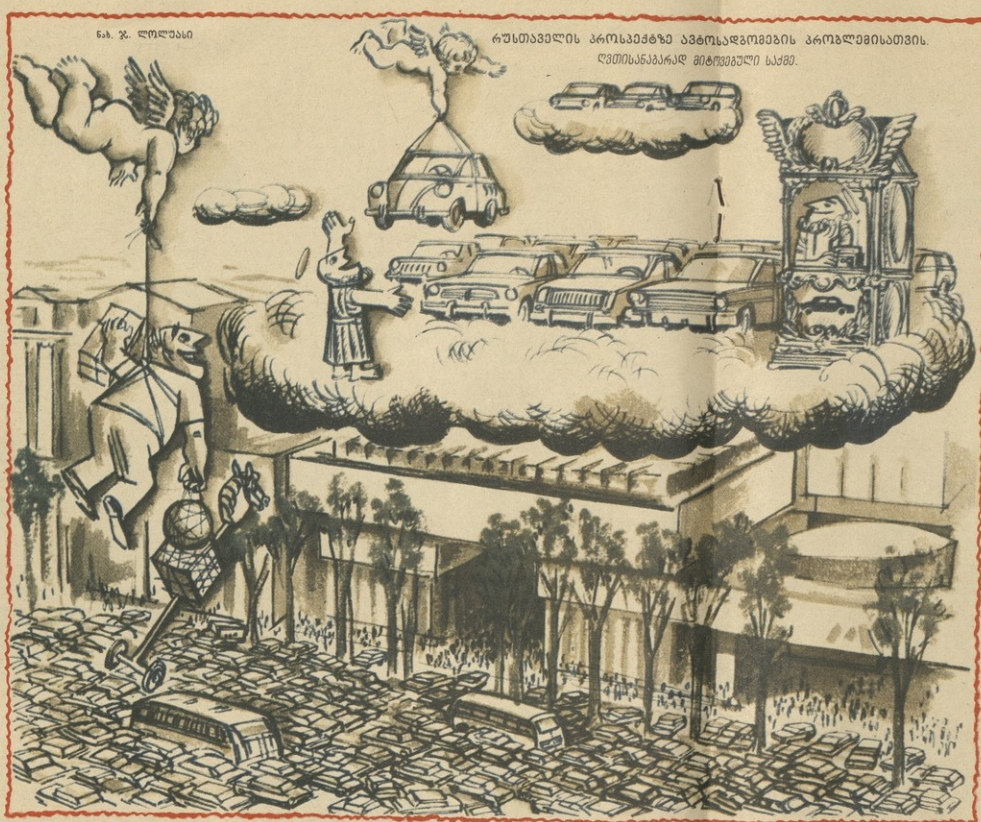
ფულს სატრფუთისი იყრავდა.
სიბარბის როდი მალავდა —
ბიჭი — ერვანდი გვინს ძე
დადიანძე გვარადა.

შეგებდა, ფერი ეცვალა,
შეგებდა... წახდა ფიქვითი:
„ვაჟო, ვინა ხარ, საიდან,
რომელი სოფლის არჩევი?“

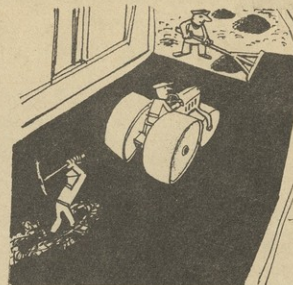
„გორის ციბიდან გვა გადის,
გვა — მილის ტყეში შერთული,
იქ არის ჩემი სოფელი,
ჩემი ღამაში“, — შერთული“.

„მერე და სოფლის სასელსა
რად აირეგ ღაფში, ძამია?!
ჩვენ სირცხვილს გავუშვე,
თავად კი
ქველურაზა ფულისკამადა!“

ამიოზ მამარაშვილი
ქ. ტელა

დაგეგმული ასფალტის კვალდაკვალ

დავით ვერსტეი

— ნიშანი მაინც დაქიღონ რამდენი ორმოა ან
ქუჩაზე!
— შე კაცო, ახელა ორმო ვერ შენიშნე და შენ
ნიშანს დაინახავ?

გეოგრაფი

306 გეოგრაფია

ხორცი — უძვლო!
ღვინო — უწყლო!
ფიჭა — უთაფლო!
ლუღო — უქაფო!
ანგარება — უბიწო!
კარტოფილი — უემიწო!
უკუღო — კორი!
უენო — ცოლი!

გიორგი შათაქაური

გარმაცხისა და ქურდის იგავ-ნაგავი

მართლმ საწყობის გამგე
ეფი უქნა თანამდგომელ და-
სტინა: სოფელი შრომის და-
შენ მთელ დღეს ძილს ანდო-
ნენ. იყვნა ზარამგენი და
საწყობის გამგე დაინებით
მოთხოვა საანძოლის დაღება:
თუ ზარამგი ვარ, ენათბო-
ხვალ დილას ვინ უფრო ადრე
გაჩნდება კანტარის ეზოში?
ზარამგის იმ დამეს კანტარ-
ის აივანზე დაიძინა. ვინმე
აქ მოსვალ არავინ დაბასკრ-
აქ. საანძოელ სერიოზული
იყო: საკაროდ შერცხენა.
საწყობის გამგე უქნა მი-
ვიდა კანტარის ეზოში, მიმო-
ხედა.

ოხელად ზარმაცები რომ იქ ყფრ
ნახა, სული ჩაქიზნა, აბა, იმისა
ყოფ აღიზნა — ზოგ მოიგუგუნი-
და, რომ არ მომეცოდნენ, თავი
სიხელ გეგუგუნიანობას შეუდ-
გა: გასაღები მოიხიზა, საწყი-
ბის კარს მიაჩრა.

სულ მაღელ ტომარამოვიტეუ-
ლი, წყლში გაბნეული მობირლი
საწყობის ბინებ სიროდად გა-
მოძვრა. ზარმაცს არ გაემო-
პარებია მისი მოქმედება. წელა
წამოხრულა და ტომარამოვი-
ტეულს ჟურღლ მიჰაძრა:

— აბას ეფხინ შენ შო-
მას?!

გ. გუგუნიძე

კაცი, რომელიც აღარ იცნობს

[illegible][illegible][illegible][illegible]

● „შაბაბულა“ — თავი
● გამოცდაზე გახელილი
ქალს ჰეს წელზე კი არა,
● ძრალაშმა თქვა: აბი
შოაწუმიბი კი აიწვლიანზე
● აბირისნებაშ თქვა:
ფილეში კი არა, გამოცდაზე

ბაბიტი ლეჟნიკოვნი

6 5 4 3 2 1 0

მისაღებად გამოცდებზე შეგზავნი

[illegible]

განმარტებითი ლექსიკონი

318453 2-360783050

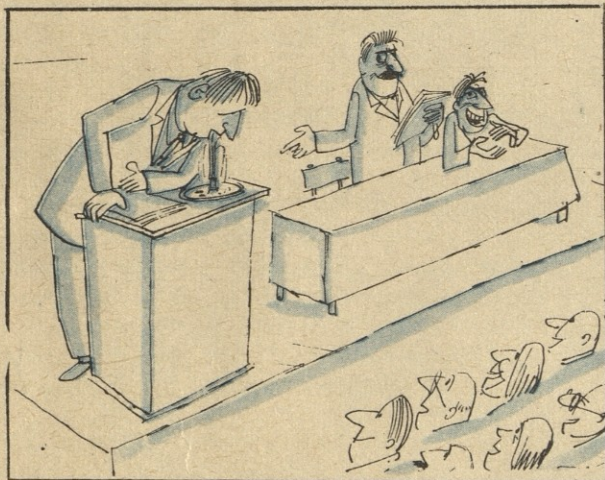
ზაზა კაციბაშვილი

846
20. XII 73

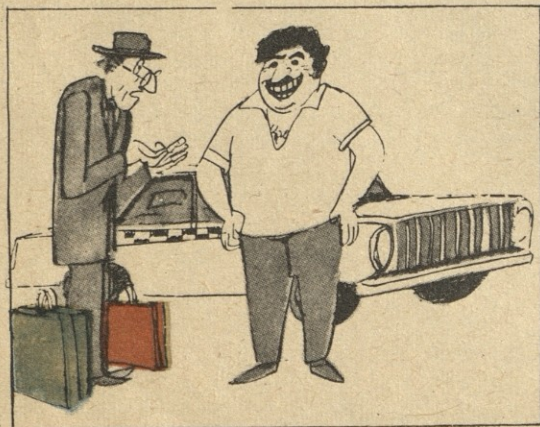
ლემი, ატამიანი და იგეა

— მაღალ მხერ, მარტო თბილქალქათომ-
ბის იმედით ნუ დაგვტოვებ ამ ცივ ზამთარში!

— ასი რაციონალიზატორული წინადადები-
დან ერთი უკვე განვახორციელეთ: დღეიდან
წყლის მიწოდება ტრიბუნაზე ავტომატური გვექ-
ნება!

— უთოვო ყაჩაღობა, მანეთში ორ მანეთს
რომ მახდებინებ?!
— ეგლა მკალია, შენთან თოვს ხმარება ღამ-
პირღეს!

ბოლოს და ბოლოს, ლომსაც აევსო მოთმინების ფილა. ველარ აიტანა ნადირთა
მეფემ ამდენი კრიტიკა და შეჰყარა თავისი ქვეშევრდომები.
— ეზოპედან მოყოლებული, ვისაც წერა არ ეზარება, ყველა იგავ-არაკს თხოვს.
თქვენ ვერ ნახავთ ვერც ერთ მეიგავეს, რომელსაც ჩემზე არ შეეთხზას რაიმე.
კოლოკეიუმმა სამ დღეს გასტანა, ჩაიარა მხეცურ ვითარებაში და დიდი შედეგიც
გამოიღო.

კოლოკეიუმის მსვლელობისას დაიკლა და შეიჭამა უამრავი ოთხფეხი.
ზუსტად ორი წლის შემდეგ ლომმა სიმპოზიუმი გამართა და მოისმინა დასახულ
ლონისძიებათა შესრულება.

პირველად მაიმუნი აიჭრა კათედრაზე და ატყდა ერთი ღრინაცელი:

— სად მიძვრება ეგ მაიმუნი, ჯერ მაგას ვინ მისცა სიტყვის უფლება!

ლომმა ყველა დაამშვიდა:

— დაწყხარდით, რა მოხდა ისეაი, ხომ ხელავთ მაიმუნია, გაუშვით იმაიმუნოს!

მაიმუნმა დაიწყო:

— მოგახსენებთ, რომ მე დავალეული მქონდა მაიმუნის სახის მესწავლა იგავ-
არაკების მიხედვით და აქედან სათანადო დასკვნების გამოტანა. დიდად სამწუხაროდ.
მოგახსენებთ, რომ მე ვარ ადამიანის წინაპარი. თქვენს მტერს არ ვუსურვებ იმას.
რასაც ადამიანები მის წინაპარს, თქვენს მონა-მორჩილს, მაიმუნს მაკადრებენ. არათუ
იგავ-არაკებში, პირად საუბარშიც კი, ყოველ მეორე წინადადებაში, მე მახსენებენ და
აბუჩაღ მიგდებენ: „რას მაიმუნობ?!“ შენ სულ გამაიმუნდი!“ სხვა, ღრმა ანალიზის
საფუძველზე მე მივედი იმ დასკვნამდე, რომ ჩემმა მოდგმამ დაუშვა უდიდესი შეცდომა,
როცა უმაღლური ორფეხები გააჩინა ამ ქვეყნად, მაგრამ...

— მაგრამ და ჩამოდი ახლა, გეყოფა მაიმუნობა! რეგლამენტი! — დაუბღვირა
ლომმა. — ახია შენზე, რასაც ამბობენ! აბა, რა გეგონა, შე მტერო! ადამიანის გაჩენა
რომ საჭირო ყოფილიყო, ვითომ შენს მეტი სხვა ვერაფერს მოახერხებდა?! მაგრამ შენ
ხომ ყველაფერში წინ უნდა წახტე და დარჩი ახლა ასე ტაკიმასხარად!

შემდეგ მგელი ავიდა კათედრაზე:

— გაუმადლარიო, ჩემზე ამბობენ! — გადრჭიალა კბილები მგელმა. — იგავ-არაკები
მე არ გამომიკლევია, მაგრამ ჩემი ორი თვალით მინახავს ერთ კაცს რამდენი კერძო
ცხვარი ჰყავს! უუჰ!.. — აუკაწყაწდა კბილები მგელს. — უუჰ, თუ თვითონ არ არის გაუ-
მადლარი, რად უნდა იმდენი ცხვარი ერთ ადამიანს?! მე მივედი იმ დასკვნამდე, რომ
ადამიანი ჩვენ გვაბრალის ყველა თავის უმსგავსეობას!

— მდაა! — გააგრძელა ღრმაზროვნად ლომმა და შემდეგი ორატორი იხმო.

— თუკი რაიმე ეშმაკობა, ფლიდობა და მატყუარობაა, ყველაფერი ჩემთვის დაუბ-
რალეობათ! — ატირა მხეცები მელიამ.

— კარგი ახლა, არც შენ მყავხარ ანგელოზი! — დაუბღვირა ლომმა.

— ქვეყნის დაქცევა დამაბრალეს, გაგონილა ასეთი ცილისწამება?! — აჩხვლდა
ტურა.

— ისე, რომ შეგეძლოს, ნამდვილად დააქცევდი! — მოუტრა ლომმა, კიდეც რამდე-
ნიზე მხეცს მოუსმინა და საბოლოო სიტყვა წარმოთქვა:

— ბატონებო! ჩვენ ყველანი მხეცები ვართ და ყველა ჩვენთაგანს თითო ან რამ-
დენიმე უღირსი თვისება დაგვაბრალა ადამიანმა. ისე, ჩვენში რომ ვთქვათ, უნაყო
არავინ არის და, იქნებ, ადამიანები მართალიც არიან ჩვენს გაკიცხვაში. მაგრამ თვითონ,
თვითონ როგორილა არიან?! ყველა ჩვენთაგანის თითოეორი ნაკლი ხომ ერთად ზოგი-
ერთ ადამიანში არის თავმოყრილი! წარმოვიდგენიათ?! ერთ არსებაში ყველა ჩვენთაგა-
ნის ნაკლი! ვაი იმათი ბჭალი, თორემ ჩვენ კიდეც რა გვიჭირს!

ამ სიტყვებზე ატყდა ისეთი ღრინაცელი, რომ საიდანაც იქ გაჩენილმა ადამიანმა
გაკვირვებით იკითხა, რა ხდებაო. ხოლო, როცა გაიგო, რაშიც იყო საქმე, დადგა და
სიცილი დაიწყო.

ახლა მხეცებმა დააბჩინეს ხახები და ძალიან გაკვირვებულგებმა ერთმანეთს ჰკითხეს:

— ნეტა, რა აცინებს ამ ადამიანს?!

ზურაბ რაბიანი

ხეარაილინი გაჯაგები

ვითარ არს გაგმა საწყობის

მეგრთაგმა

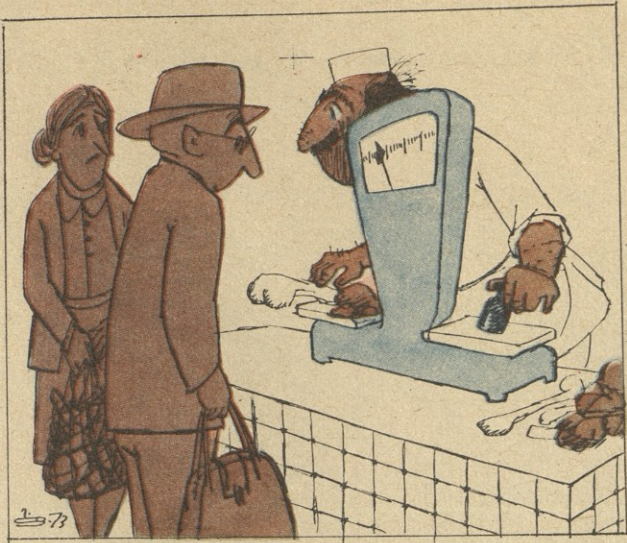
სკოლის კარს გასცდა თუ არა,
საწყობში დასვეს იმ თავით!
ბიძები ჰყავდნენ, თუ არა
რას გახდებოდა იმ თავით?!

აძლევდნენ!.. მანაც აიღო,
არ აძლევდნენ და დაობდა.
სინდისზე ხელი აიღო,
გადაგარდა და დაობდა...

შემონება

გვზარავს. ცოდვა გვაქვს რამეთუ,
კარგის ქმნა გვიჯობს, არ ავის!
არამი ლუკმა რამეთუ,
არ შერგებია არავის!

იური ხიღუშელი

— რა არის ეს, ცარიელი ძვალი რომ ამიწონებ?
— ზედმეტს რომ არ გახდებოდნენ, ახლა ხორცსაც თხრულვობ, ხომ?!
— ზედიზედ დაერქობოდნენ კიშკართან მანქანები და გაბმულ საყვირს მოჰყვებოდნენ პახუმიის მკეპარე შეძახილი:

პახუმიის გეგამოკოზობა

რაიონის კვლობაზე საკმაოდ ხელმძღვანელი და პასუხსაგები თანამდებობა ეჭირა გერმოგენ პახუმიის. — პახუმიის, ბოშო, ნომენკლატურა! — საჩვენებელი თითის აშვერით და თვალბის აპარპალვებით წარმოთქვამდა მისი სიდედრი, ქალბატონი ფოტინე. ერთი ნათესავი კაცი ჰყავდა პახუმიის, შეძლებული კოლმეურნე, რაიონის ცენტრის ახლო სოფელში მცხოვრები. ხშირად, საღამოობით, ღრიალითა და ფეხებით შეიჭრებოდა ამ ნათესავის ორბოზეში რამდენიმე მსუბუქი ავტომანქანა.

ზედზედ დაერქობოდნენ კიშკართან მანქანები და გაბმულ საყვირს მოჰყვებოდნენ პახუმიის მკეპარე შეძახილი:
— თედორია, მოვედი! გააღე კიშკარი!
— ახლავე, ახლავე!.. მობრძანდით, ბატონო!

ერთ საღამოს მორიდებით ჩაახველა ვილაცამ თედორეს კიშკართან და გვისმა:
— თედორე-ბატონო, შეიძლება?!

— ბიჭოს! თვალი ხომ არ მატყუებს? აჰ, არა! პახუმიისა, ნამდვილად! — კიშკარისკენ დაიძრა თედორე და სტუმარს მიეგება:
— მობრძანდი, მობრძანდი, შე კაცო! რავა უცხოთა ვით შორიდან კითხულობ! ქალო, გამოგვხედე ერთი, კინ გვეწვია!

მიუძლოდა აივნისკენ თედორე დარცხვენით პახუმიის და ულვაშებში ელიმებოდა: „მართალი ყოფილა, რომ ამბობდნენ, პახუმიისი მოხსნესო. შეხედე შენ, სულ არ გამოცვლილა? კაცად უქცევით და ეს არის!“

თამაზ სალუშვამია

— გებო, მოიტა, ჩანთას დღეს მე წამოგიღებ!

ნაყურები

— ტრესტის თავი პავლია
შენი ნათესავია?
— მკვიდრი მამიდაშვილი!
— ჰო, რა დიდი თავია!...

როცა გააპანდურეს,
თქვა: „მოხსნიდნენ, ვიცოდი,
რისი მამიდაშვილი?
კარგად არც კი ვიცნობდი!“

ერთ-ერთ კერძო მანქანაში ჩავჯექი,
მძღოლმა ჩუმად წამჩურჩულა: „მიცნობდე!
ინსპექციას თუ წავაწყდით, ჭირიმე,
შენ ხარ ჩემი ცოლის ბიძა, იცოდე!“

ზარმაცი და ინტრიგანი
ნებით რომ არ წავიდა,
კარგი დახასიათებით
მოიცვალეს თავიდან.

ხურდას გვაკლებ, წონას გვაკლებ,
ამდენ „გარჯით“ დაილაღე,
პურზე ხელებს რომ აწონი,
საპნით მაინც დაიბანე!

არც უნახავს, არც იცოდა
წიგნის ფასი, მისი წონა,
მხოლოდ მისთვის შეიძინა,
გარეგანი მოეწონა.

„ყოჩალი“ თუ „ყაჩალია“
ინჟინერი თმაგიშერა,
კომბინატი ააგო და
ზედაც სახლი აიშენა.

თათბირების მოყვარული

მას ბრძანებით დაავალეს:
„უქმად ჯდომა აღკვეთეთო!
თათბირები ნაკლები და
მეტეი საქმე აკეთეთო!“
ეს ბრძანება როცა გამგეს
მიუტანეს პირველად,
მყის თათბირი მოიწვია
იმის განსახილველად.

შალვა ქორიძე

სხარტულა

● პრესა კაცსა, ბლისკინელსა, ბლის
კალათით, ბლის ხიდზედა ბალი გააქვს
და გამოაქვს ხილბოსტანავაჭრობიდან ბა-
ხარში.

● პავიკი გაკაბიკებულა, მანეთი გა-
მანეთებულა, თუმანი გათუმნებულა,
ხალტურა გართულებულა.

● გამყიდველი ფეთდებოდა, რევი-
ზორი კეთდებოდა. ეს ყმაწვილიც ის
ყმაწვილიც ცხრაკლიტულში ერთდებო-
ბოდა.

ბია

რედ).

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

„ნიანა“.

7
1973

73-896

уфбууна нуд

0470363-00
010-01010333

Индекс 76137

